

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2220/85 НА КОМИСИЯТА

от 22 юли 1985 година,

за определяне на общи подробни правила за прилагането на системата от гаранции за земеделските продукти

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. за общата организация на пазара за зърнени храни¹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1018/84² и по-специално член 7, параграф 5, член 8, параграф 4, член 12, параграф 2, член 15, параграфи 3 и 5 и член 16, параграф 6 от него, както и съответните разпоредби на регламентите относно общата организация на пазарите за земеделски продукти и нормативните актове за общата организация на пазарите, чието практическо приложение предвижда предоставянето на гаранция,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 525/77 на Съвета от 14 март 1977 г. за въвеждане на система от помощи за консервираните ананаси³, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1699/85⁴, и по-специално член 8 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1079/77 на Съвета от 17 май 1977 г. относно таксата „Солидарна отговорност“, както и мерките за разширяване пазара на мляко и млечни продукти⁵, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1302/85⁶, и по-специално член 3 от него,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 2169/81 на Съвета от 27 юли 1981 г., за определяне на общи правила за системата от помощи за производството на памук⁷, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1462/84⁸, и по-специално член 5, параграф 3 от него ,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1431/82 на Съвета от 18 май 1982 г., за определяне на специални мерки за граха, полския фасул и сладката лупина⁹, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1485/85¹⁰, и по-специално член 3, параграф 5 от него ,

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1677/85 на Съвета от 11 юни 1985 г. за паричните компенсации¹¹, и по-специално член 12 от него ,

¹ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 1.

² ОВ L 107, 19.4.1984 г., стр. 1.

³ ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 46.

⁴ ОВ L 163, 22.6.1985 г., стр. 12.

⁵ ОВ L 131, 26.5.1977 г., стр. 6.

⁶ ОВ L 137, 27.5.1985 г., стр. 9.

⁷ ОВ L 211, 31.7.1981 г., стр. 2.

⁸ ОВ L 142, 29.5.1984 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 162, 12.6.1982 г., стр. 28.

¹⁰ ОВ L 151, 10.6.1985 г., стр. 7.

¹¹ ОВ L 151, 10.6.1985 г., стр. 7.

като има предвид, че многобройни разпоредби в законодателството на Общността в областта на селското стопанство налагат изискването за предоставяне на гаранция, с която да се осигури изплащането на дължимата сума при нарушение на поетите задължения; като има предвид, че това изискване се тълкува практически по много различни начини; като има предвид, че с цел да се избегнат неравностойни конкурентни условия, това изискване следва да бъде по-пълно дефинирано,

като има предвид най-вече, че е необходимо да се определи формата на гаранцията ,

като има предвид, че редица разпоредби в законодателството на Общността в областта на селското стопанство предвиждат дадената гаранция да бъде задържана при нарушаване на обезпеченото задължение, без да се прави разлика между нарушенията на главно, вторично или подчинено изискване; като има предвид, че в интерес на равнопоставеността трябва да се направи ясно разграничение между последиците от нарушаване на главно изискване и тези, произтичащи от неизпълнението на вторично или подчинено изискване; като има предвид по-специално, че трябва да се предвидят условия, регламентиращи, ако това е допустимо, задържането на част от гаранцията в случаите, когато налице е фактическото изпълнение на главно изискване, но крайният срок за неговото изпълнение е незначително просрочен, или при неизпълнение на вторично или подчинено изискване,

като има предвид, че не се налага последиците от случаите на невъзможност за изпълнение на дадено задължение да бъдат разграничавани според получаването или не на авансово плащане; като има предвид, че дадените срещу авансови плащания гаранции се уреждат съответно от отделни правила;

като има предвид, че разходите по предоставянето на гаранцията както за лицето, даващо гаранцията, така и за компетентния орган, могат да бъдат несравнимо по-големи от сумата, чието изплащане е обезпечено с гаранцията, ако тази сума е под определен размер; като има предвид, че компетентният орган следователно трябва да има право да отмени изискването за гаранция при сума под този размер; като има предвид, че компетентните органи трябва да бъдат упълномощени да отменят изискването за гаранция, когато статутът на лицето, отговорно за изпълнение на задължението, прави изискването ненужно;

като има предвид, че компетентният орган трябва да има право да откаже предложената гаранция, когато прецени, че тя е незадоволителна;

като има предвид необходимостта от определяне на срок за предоставяне на доказателствата, необходими за освобождаване на обезпечената сума, в случай че такъв не е предвиден другаде,

като има предвид, че във връзка с представителния курс за конвертиране на обезпечена сума, изразена в екю, в национална валута, е необходимо да се дефинира обстоятелството, предвидено в член 5 от Регламент (ЕИО) № 1676/85 на Съвета от 11 юни 1985 г. относно стойността на разчетната единица и обменни курсове, които следва да се прилагат за целите на Общата селскостопанска политика¹²,

като има предвид необходимостта да се регламентира процедурата след задържане на гаранцията,

¹² ОВ L 164, 24.6.1985 г., стр. 1.

като има предвид, че е необходимо да се създадат възможности за Комисията за наблюдение изпълнението на разпоредбите относно гаранциите,

като има предвид, че настоящият регламент определя общи правила за всички сектори и продукти, освен в случаите, когато специфичното законодателство на Общността за даден сектор предвижда различни условия; като има предвид, че специфичните правила за всеки отделен сектор продължават да са в сила докато не бъдат отменени или изменени,

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становищата на съответните управителни комитети,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ НА РЕГЛАМЕНТА

Член 1

Настоящият регламент определя правилата, уреждащи гаранциите, които трябва да бъдат предоставени съгласно изброените по-долу регламенти или регламенти за приложение, освен ако за тях не са предвидени други правила в същите актове:

а) регламенти за общата организация на пазара на някои земеделски продукти:

- Регламент № 136/66/ЕИО (масла и мазнини)¹³;

- Регламент (ЕИО) № 804/68 (мляко и млечни продукти)¹⁴;

- Регламент (ЕИО) № 805/68 (говеждо и телешко месо)¹⁵;

- Регламент (ЕИО) № 727/70 (суров тютюн)¹⁶;

- Регламент (ЕИО) № 2358/71 (семена)¹⁷;

- Регламент (ЕИО) № 1035/72 (плодове и зеленчуци)¹⁸;

- Регламент (ЕИО) № 2727/75 (зърнени култури)¹⁹;

- Регламент (ЕИО) № 2759/75 (свинско месо)²⁰;

¹³ ОВ L 172, 30.9.1966 г., стр. 3025

¹⁴ ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13.

¹⁵ ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 24.

¹⁶ ОВ L 94, 28.4.1970 г., стр. 1.

¹⁷ ОВ L 246, 5.11.1971 г., стр. 1

¹⁸ ОВ L 118, 20.5.1972 г., стр. 1.

¹⁹ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 1.

²⁰ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 49.

- Регламент (ЕИО) № 2771/75 (яйца)²¹;
- Регламент (ЕИО) № 2777/75 (птиче месо)²²;
- Регламент (ЕИО) № 1418/76 (ориз)²³;
- Регламент (ЕИО) № 516/77 (продукти, преработени на основата на плодове и зеленчуци)²⁴;
- Регламент (ЕИО) № 1117/78 (сухи фуражи)²⁵;
- Регламент (ЕИО) № 337/79 (вина)²⁶;
- Регламент (ЕИО) № 1837/80 (овче и козе месо)²⁷;
- Регламент (ЕИО) № 1785/81 (захар)²⁸;
- Регламент (ЕИО) № 3796/81 (рибни продукти)²⁹;
- б) Регламент (ЕИО) № 525/77 (консервиран ананас);
- в) Регламент (ЕИО) № 1079/77 (такса „Солидарна отговорност”);
- г) системата от помощи за памука, предвидена в Регламент (ЕИО) № 2169/81;
- д) специални мерки за граха, полския фасул и сладката лупина, предвидени в Регламент (ЕИО) № 1431/82;
- е) Регламент (ЕИО) № 1677/85 за агромонетарните мерки.

Член 2

Настоящият регламент не се прилага за гаранциите, обезпечавачи плащането на вносите и износните мита съгласно членове 1 и 10 от Директива 79/623/ЕИО³⁰ на Съвета.

Член 3

По смисъла на настоящия регламент:

²¹ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 77.

²² ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 1.

²³ ОВ 166, 25.6.1976 г., стр. 1.

²⁴ ОВ L 73, 21.3.1977 г., стр. 1.

²⁵ ОВ L 142, 30.5.1978 г., стр. 2.

²⁶ ОВ L 183, 16.7.1980 г., стр. 1.

²⁷ ОВ L 54, 5.3.1979 г., стр. 1.

²⁸ ОВ L 183, 16.7.1980 г., стр. 1.

²⁹ ОВ L 177, 1.7.1981 г., стр. 4.

³⁰ ОВ L 379, 31.12.1981 г., стр. 1.

а) „гаранция” е обезпечение, осигуряващо погасяването на парична сума или задържането ѝ в полза на компетентен орган при нарушение на поето задължение.

Настоящият регламент се прилага във всички случаи, в които посочените в член 1 регламенти предвиждат гаранции, отговарящи на тази дефиниция, дори когато специфичният термин „гаранция” не е употребен.

б) „блокова гаранция” е обезпечение, предоставяно на компетентния орган, за обезпечаване изпълнението на повече от едно задължение.

в) „задължение” е изискване или съвкупност от изисквания, постановени от определен регламент, за изпълнение или въздържане от изпълнение на действие.

г) „компетентен орган” е или страната, оправомощена да приеме гаранцията, или страната, оправомощена да вземе решение в съответствие с приложимия регламент за освобождаването или задържането на гаранцията.

ДЯЛ II

ИЗИСКВАНЕ ЗА ГАРАНЦИИ

Член 4

Гаранцията се предоставя от или от името на страната, отговорна да изплати дължимата парична сума при неизпълнение на поето задължение.

Член 5

1. Компетентният орган има право да не изисква гаранция, когато размерът на обезпечената сума не надхвърля 100 ЕСУ.

2. При наличието на обстоятелството по параграф 1, заинтересованата страна се задължава писмено да изплати сума, равна на размера на изискуемата гаранция, ако бе предоставила такава и ако впоследствие тази гаранция бе частично или изцяло задържана.

3. Настоящият член не се прилага за гаранциите, свързани с лицензите за внос или износ, както и документите, удостоверяващи, че размерът на възстановяването при износ е бил предварително фиксиран.

Член 6

Компетентният орган може да не изисква предоставянето на гаранция в случаите, когато страната, задължена да изпълни поетото задължение, е:

а) обществена организация, упражняваща функциите на държавен орган; или

б) частна организация, изпълняваща тези функции под контрола на държавата.

Член 7

1. Гаранцията, чиято сума е фиксирана в екю, се конвертира в национална валута въз основа на следните представителни курсове:

а) за гаранциите, свързани с авансовите плащания - по същия курс като този, използван за изчисляване размера на авансовото плащане;

б) за гаранциите във връзка с търговете, провеждани съгласно тръжна процедура на Общността - по курса, валиден за последния ден от подаването на молбите за участие в търга;

в) за всички останали гаранции - по курса на деня, в който гаранцията влиза в сила.

2. В случаите на блокова гаранция курсът за отделна операция се определя като курса за деня, в който гаранцията би влязла в сила, ако нямаше блокова гаранция.

ДЯЛ III

ВИДОВЕ ГАРАНЦИИ

Член 8

1. Гаранцията може да се предостави чрез:

а) откриване на паричен депозит съгласно чл. членове 13 и 14; и/или

б) поръчителство съгласно член 16, параграф 1.

2. По преценка на компетентния орган гаранцията може да се предостави чрез:

а) учредяването на ипотека; и/или

б) залог на парични депозити в банка; и/или

в) залог на признати вземания от обществен орган или обществени фондове, които са дължими и изискуеми и по отношение на които няма привилегировано вземане ; и/или

г) залог на прехвърляеми ценни книжа в съответната държава -членка, при условие че те са емитирани и гарантирани от същата; и/или

д) залог на облигации, емитирани от асоциации за ипотечен кредит, регистрирани на фондовата борса и предназначени за продажба на свободния пазар при условие, че имат кредитен рейтинг, равен на кредитния рейтинг на държавните облигации.

3. Държавите-членки могат да наложат допълнителни условия за приемането на гаранциите, изброени в параграф 2.

Член 9

Компетентният орган отказва да приеме или изисква заместването на всяка гаранция, която счита за неподходяща или недостатъчна или която не обезпечава покритие за достатъчен период.

Член 10

1. а) Активите, ипотекирани съгласно член 8, параграф 2, буква а), или ценните книжа и облигации, върху които е учреден залог, трябва да имат пазарна стойност, равняваща се най-малко на 115 % от стойността на изискваната гаранция към момента на нейното предоставяне.

б) Пазарната стойност на ценните книжа и облигациите се оценява въз основа на последната налична котировка.

в) Компетентният орган има право да приеме гаранция от вида, посочен в член 8, параграф 2, букви а), г) и д), само ако страната, даваща гаранцията, поеме писмено ангажимент да предостави допълнителна гаранция или да замени първоначалната гаранция, ако пазарната стойност на съответните активи, ценни книжа или облигации е била по-малка от 105 % от стойността на изискваната гаранция в продължение на три месеца. Писмено поет ангажимент не се изисква в случаите, когато националното законодателство предвижда подобно условие. Компетентният орган прави редовна оценка на стойността на активите, ценните книжа и облигациите.

2. а) Пазарната стойност на гаранция от вида, посочен в член 8, параграф 2, букви а), г) и д) се оценява от компетентния орган, като се отчитат и разходите за продажба.

б) По искане на компетентния орган страната, предоставяща гаранцията, представя доказателство за нейната пазарна стойност.

Член 11

1. Всяка гаранция може да бъде заменена от друга.

Съгласието на компетентния орган се изисква в следните случаи:

а) когато първоначалната гаранция е била задържана, но все още не е осребрена; или

б) когато заместващата гаранция е от видовете, изброени в член 8, параграф 2.

2. Блоквата гаранция може да бъде заменена с друга блоквата гаранция, при условие че новата блоквата гаранция покрива поне част от първоначалната блоквата гаранция, предназначена към момента на замяната да осигури изпълнението на едно или повече поети задължения.

Член 12

Стойността на гаранцията се изразява във валутата на държавата - членка, където се намира съответният компетентен орган.

Член 13

Депозирането на парични средства чрез превод не се приема за учредяване на гаранция докато компетентният орган не се увери, че разполага със сумата на гаранцията.

Член 14

1. Чек за сума, чието изплащане е гарантирано от призната за целта финансова институция от държавата – членка, където се намира съответният компетентен орган, се приема за паричен депозит. Компетентният орган не е длъжен да представи чека за плащане, освен ако приближава изтичането на срока на неговата валидност.

2. Чек, различен от посочения в параграф 1, се приема за учредена гаранция само в случаите, когато компетентният орган се увери, че разполага с неговия размер.

3. Таксите, наложени от финансовите институции, се поемат от страната, предоставяща гаранцията.

Член 15

За гаранции, предоставени под формата на парични депозити, лихва не се начислява.

Член 16

1. Поръчителят трябва да има обичайно местожителство в Общността и съгласно разпоредбите на Договора относно свободата на предоставяне на услуги, трябва да бъде одобрен от компетентния орган на държавата - членка, в която е дадена гаранцията . Поръчителят се задължава с писмен договор за поръчителство.

2. Писменият договор за поръчителство трябва да посочи най-малко:

а) задължението или, в случая на блокова гаранция, вида (видовете) задължение, чието изпълнение гарантира изплащането на парична сума;

б) максималния размер на отговорността, която поръчителят приема;

в) че поръчителят поема солидарна и лична отговорност заедно с длъжника да изплати в срок до 30 дни от получаване на искането за плащане от компетентния орган всяка сума в рамките на размера на гаранцията, дължима след задържането ѝ.

3. Компетентният орган може да приеме за писмена гаранция и писмена телекомуникация от поръчителя, като предприема съответните необходими мерки, с които да се увери в истинността на телекомуникацията.

4. В случаите на вече дадена писмена блокова гаранция компетентният орган определя бъдещата процедура, съгласно която цялата гаранция или част от нея се разпределя за покриване на определено задължение.

Член 17

Остатъкът по блоковата гаранция се отчита веднага след прехвърлянето на част от нея за покриване на дадено задължение.

ДЯЛ IV

АВАНСОВИ ПЛАЩАНИЯ

Член 18

Разпоредбите на настоящия дял :

- се прилагат във всички случаи, в които специфичен регламент предвижда условия за авансово плащане на сумата преди изпълнение на задължението;
- се прилагат за авансовите плащания съгласно Регламент (ЕИО) № 565/80³¹.

Член 19

1. Гаранцията се освобождава при следните условия:

- а) установяване окончателното придобиване правото за ползване на сумата, платена като аванс; или
- б) изплащане на отпуснатата сума и добавките към нея, предвидени в съответния регламент.

2. Ако доказателствата, удостоверяващи окончателното придобиване правото за ползване на предоставената сума, не бъдат представени в срока, определен за това, компетентният орган пристъпва незабавно към изпълнение на процедурата, посочена в член 29.

Въпреки това, когато законодателството на Общността предвижда подобна възможност, доказателствата могат да бъдат представени и след тази дата при частично възстановяване на гаранцията.

3. Следните допълнителни условия се прилагат в случаите, когато разпоредбите на Общността относно непреодолима сила допускат единствено възстановяването на авансови плащания:

- а) компетентният орган бива уведомяван за обстоятелствата, заявени като непреодолима сила, не по-късно от тридесет дни от датата, на която заинтересованата страна е получила информация за обстоятелствата, които биха могли да представляват непреодолима сила; и
- б) заинтересованата страна връща изплатената авансова сума или съответната част от нея в срок от тридесет дни от датата, на която компетентният орган е издал искането за плащане.

При неспазване на условията по букви а) и б) изплащането на сумата се извършва при същите условия, както при липсата на непреодолима сила.

ДЯЛ V

³¹ ОВ L 179, 17.7.1979 г., стр. 31.

ОСВОБОЖДАВАНЕ И ЗАДЪРЖАНЕ НА ДРУГИ, НЕОБХВАНАТИ ОТ ДЯЛ IV, ГАРАНЦИИ

Член 20

1. Едно задължение може да включва главни, вторични и подчинени изисквания.
2. Главно изискване е изискването, основно за целите на наложилния го регламент, за изпълнение или въздържане от изпълнение на едно действие.
3. Вторично изискване е изискването за спазване на срока за изпълнение на главно изискване.
4. Подчинено изискване е всяко друго изискване, наложено от даден регламент.
5. Разпоредбите в настоящия дял не се прилагат, когато главните изисквания на задължението не са определени от съответния регламент.

Член 21

Гаранцията се освобождава след представяне на доказателствата, предвидени в съответния регламент, удостоверяващи, че всички главни, вторични и подчинени изисквания са били изпълнени.

Член 22

1. Гаранцията подлежи на пълно задържане за количеството, за което главното изискване е било нарушено.
2. За нарушение на главно изискване се приемат случаите, когато съответното доказателство не е представено в определения за това срок с изключение на случаите на непреодолима сила.

Процедурата по член 29 за събиране на задържаната сума се изпълнява незабавно.

3. На възстановяване подлежат 85 % от размера на задържаната сума, ако доказателството, потвърждаващо изпълнението на всички главни изисквания, бъде представено в рамките на осемнадесет месеца от изтичането на срока, предвиден в параграф 2, първа алинея.

Ако доказателството за изпълнението на всички главни изисквания, бъде представено в рамките на осемнадесет месеца от изтичане на крайния срок при обстоятелства, при които съответното вторично изискване не е било спазено, сумата, подлежаща на възстановяване, е равна на платимата по член 23, параграф 2, намалена с 15 % от съответната част на гарантираната сума.

4. Възстановяване на сумата не се предвижда в случаите, когато доказателството за изпълнението на всички главни изисквания бъде представено след изтичането на осемнадесетмесечния срок, предвиден в параграф 3.

Член 23

1. В случай че предвиденото в съответния регламент доказателство за изпълнението на всички главни изисквания бъде представено в установения за това срок при нарушение на вторично изискване, гаранцията подлежи на частично освобождаване, а остатъкът от гарантираната сума се задържа. Процедурата по член 29 за събиране на задържаната сума се изпълнява незабавно.

2. Частта от гаранцията, подлежаща на освобождаване е: гаранцията, покриваща съответната част от гарантираната сума, намалена със:

а) 15 %; и

б) - 10 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

- е надхвърлен максимален срок, равен на или по-малък от 40 дни;

- не е спазен минимален срок, равен на или по-малък от 40 дни;

- 5 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

- е надхвърлен максимален срок от 41 до 80 дни;

- не е спазен минимален срок от 41 до 80 дни;

- 2 % от остатъка от сумата след приспадане на предвидените 15 % за всеки ден, с който:

- е надхвърлен максимален срок от 81 дни или повече;

- не е спазен минимален срок от 81 дни или повече.

3. Настоящият член не се прилага спрямо сроковете за подаване на молбите или валидността на лицензите за внос и износ, както и на документите, удостоверяващи, че размерът на възстановяването при износ е бил предварително определен, или сроковете, отнасящи се до определянето на вносните и износните мита и възстановяванията при износ чрез търг.

Член 24

1. При нарушаване на едно или повече от подчинените изисквания се задържат 15 % от съответната част на гарантираната сума.

2. Процедурата по член 29 за събиране на задържаната сума се изпълнява незабавно.

3. Настоящият член не се отнася за случаите, в които се прилага член 22, параграф 3.

Член 25

Членове 23 и 24 се прилагат в случай, че бъде представено доказателство за изпълнението на всички главни изисквания, но е налице нарушение както на вторично, така и на подчинено изискване. В такъв случай общата сума, подлежаща на задържане, се равнява на задържаната

по член 23 сума и начисление в размер на 15 % от сумата, която би била освободена, ако всички подчинени изисквания бяха изпълнени.

Член 26

Общата задържана сума не може да надхвърля 100 % от съответната част на гарантираната сума.

Член 27

1. Гаранцията се освобождава частично при поискване, когато е представено съответното доказателство по отношение на част от определено количество продукти, при условие че тази част не е по-малка от минималното количество, определено в регламента, изискващ даването на гаранция.

В случаите когато специалните правила на Общността не предвиждат такова минимално количество, компетентният орган може сам да ограничи случаите на частично освобождаване на всяка една гаранция, като определи и минималната сума за всяко освобождаване от този вид.

2. Компетентният орган може да поиска представянето на писмено искане преди пълното или частично освобождаване на гаранцията.

3. В случай че гаранциите покриват, съобразно член 10, параграф 1, повече от 100 % от сумата, подлежаща на гарантиране, частта от гаранцията, надвишаваща 100 %, се освобождава след окончателното освобождаване или задържане на остатъка от сумата.

Член 28

1. В случай че не е предвиден срок за представяне на доказателството, необходимо за освобождаването на гарантираната сума, този срок е:

а) дванадесет месеца след изтичането на срока, определен за изпълнение на всички главни изисквания; или

б) в отсъствието на такъв срок – дванадесет месеца от датата, до която всички главни изисквания са били изпълнени.

2. Предвиденият в параграф 1 срок не може да е по-дълъг от три години, считано от датата на учредяване на гаранцията за изпълнение на определено задължение, освен в случаите на непреодолима сила.

ДЯЛ VI

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29

Когато компетентният орган е запознат с наличието на обстоятелства, водещи до пълното или частично задържане на гаранцията, той незабавно изисква от длъжника да плати размера

на задържаната сума в срок не по-голям от тридесет дни, считано от датата на издаване на искането за плащане. В случай че в края на този срок не е извършено плащане, компетентният орган:

а) осребрява незабавно всяка гаранция от видовете, изброени в член 8, параграф 1, буква а), като го прехвърля на съответната сметка;

б) изисква незабавно от поръчителя съгласно член 8, параграф 1, буква б) да извърши плащането в срок не по-голям от тридесет дни, считано от датата на издаване на искането за плащане;

в) предприема неотложни действия за:

(i) обръщане на ценните книжа съгласно член 8, параграф 2, букви а), в), г) и д) в достатъчно парични средства за възстановяването на дължимата сума;

(ii) прехвърляне на паричните депозити по собствената си сметка.

Компетентният орган има право да осребри всяка гаранция от видовете, изброени в член 8, параграф 1, буква а), като го прехвърли на съответната сметка, без предварително да е искал от заинтересованото лице да извърши плащането.

Член 30

Комисията има право съгласно процедурата, предвидена в член 38 от Регламент № 136/66/ЕИО, и съответните разпоредби на регламентите относно общата организация на пазарите, да постанови изключения от предходните правила.

ДЯЛ VII

ПРЕДАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯ

Член 31

1. Държавите-членки изпращат на Комисията до 31 юли съобщения относно предходната година за общия брой и размер на задържаните гаранции, независимо от етапа на прилагане на процедурата по член 29, като отчитат поотделно и в двата случая тези, предназначени за държава– членка и тези за Комисията.

2. Съобщенията, посочени в параграф 1, се предоставят във връзка с всяка разпоредба на Общността, предвиждаща даването на гаранция.

3. Не се изпращат съобщения за гаранции на стойност 1000 или по-малко екю.

4. Съобщенията включват данни както за извършените от заинтересованото лице преки плащания, така и за сумите, събрани в резултат на осребряването на гаранцията.

5. Комисията предава на държавите-членки обобщен вариант на съобщенията, предвидени в настоящия член.

Член 32

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за видовете институции, упълномощени да действат като поръчители, както и за предвидените изисквания, като ѝ съобщават за настъпили в тях промени. Комисията от своя страна уведомява другите държави-членки.

2. Държавите-членки, чиито компетентни органи прибегват до прилагането на член 8, параграф 2, уведомяват Комисията относно видовете гаранции, приети съгласно настоящите разпоредби, и предвидените изисквания.

Член 33

Настоящият регламент влиза в сила на 1 март 1986 г.

Настоящият регламент се прилага за гаранциите, предоставени на и след тази дата, както и за блоковите гаранции, използвани за гарантиране изпълнението на едно или повече задължения на и след тази дата.

По искане на заинтересованата страна регламентът може да бъде приложен и за гаранциите, предоставени преди тази дата, които не са били освободени или задържани.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 юли 1985 година

За Комисията:
Frans ANDRIESEN
Заместник – председател